

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „SUN FRESH” pentru bunuri din clasa 32 –cererea de înregistrare nr. 6171433

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca comunitară verbală nr. 605014, „SUNNY FRESH”, pentru produse din clasa 5; înregistrarea nr. 2016689 din Regatul Unit a mărcii figurative în alb și negru „SUNRIDER SUNNY FRESH” pentru produse din clasa 32; înregistrarea irlandeză nr. 169766 a mărcii figurative în alb și negru „SUNRIDER SUNNY FRESH” pentru produse din clasa 32; înregistrarea maghiară nr. 144500 a mărcii verbale „SUNNYFRESH” pentru produse din clasa 5; înregistrarea nr. 574389 din Benelux a mărcii figurative în alb și negru „SUNRIDER SUNNY FRESH” pentru produse din clasele 5, 29 și 32

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția și respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: Anulează decizia atacată și respinge opoziția

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului
- încălcarea articolului 75 a doua teză și a articolului 76 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2012 — Eni/Comisia

(Cauza T-240/12)

(2012/C 217/57)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Eni SpA (Roma, Italia) (reprezentați: G. Roberti și I. Perego, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă;
- anularea actului atacat;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva scrisorii (nr. *D/2012/042026) din 23 aprilie 2012 privind cauza COMP/F/38.638 — cauciuc butadienic și cauciuc stiren butadienic fabricat prin polimerizare în emulsie — readoptare) prin care Comisia Europeană a comunicat ENI decizia sa de a redeschide procedura BR-ESBR ca urmare a Hotărârii Tribunalului din 13 iulie 2011 (cauza T-39/07, Eni/Comisia) care a anulat în parte Decizia C(2006) 5700 din 29 noiembrie 2006 adoptată în cauza COMP/F/38.638 — cauciuc butadienic și cauciuc stiren butadienic fabricat prin polimerizare în emulsie și a redus amenda aplicată.

În susținerea acțiunii, ENI invocă un motiv unic, întemeiat pe o lipsă de competență, întrucât Comisia nu poate redeschide procedura de investigare în cauza BR-ESBR în vederea adoptării unei noi decizii prin care să impună sancțiuni.

ENI susține că, în Hotărârea din 13 iulie 2011, Tribunalul, pe lângă faptul că a dispus anularea în parte a deciziei BR-ESBR din 2006, întemeindu-se pe o apreciere incorectă de către Comisie a circumstanței agravante constând în încălcări repetate, și-a exercitat și competența de fond — în conformitate cu articolul 261 TFUE și cu Regulamentul 1/2003 — stabilind un nou quantum al amenzi și substituind aprecierile Comisiei cu propriile aprecieri. Din această perspectivă, decizia de a redeschide procedura BR-ESBR, pe lângă faptul că încalcă principiul atribuirii competențelor și al echilibrului instituțional prevăzut la articolul 13 TFUE, este în plus contrară dreptului fundamental la un proces echitabil, consacrat la articolul 6 din CEDO și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, precum și principiului *ne bis in idem*, prevăzut la articolul 7 din CEDO.

În plus, ENI pretinde că, contrar celor susținute în actul atacat, Tribunalul nu a stabilit existența unui simplu viciu de formă în ceea ce privește aplicarea de către Comisie a conceptului de încălcări repetate în decizia BR-ESBR din 2006; prin urmare, Comisia nu poate invoca jurisprudența PVC II⁽¹⁾ pentru a-și justifica inițiativa, care este contrară articolului 7 din CEDO și din acest punct de vedere.

În sfârșit, ENI arată că, în lumina jurisprudenței, în speță este, în orice caz, absolut exclusă orice posibilitate de a readopta o decizie de sancționare în care să se aplice din nou conceptul de încălcări repetate.

⁽¹⁾ Hotărârea din 15 octombrie 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij și alții/Comisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P și C-254/99 P, Rec., p. I-8375.